

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:	
Egész évre	4 ft.
Fél évre	2 ft.
Negyed évre	1 ft.
Egyes szám ára 10 kr.	

Feloldás szerkesztői, lapkiadói és kiadói:
ANDOR PÁL.
 MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhatalmi:
FÖUTCA.
 Hirdetések díjszabása szerint.
 Kéziratok nem adóznak vissza.

A Nagy-Kanizsa A.-Lendva Regedei vasutak ügyéről.

A közérdek készlet arra, hogy rámutassak egy mulasztásra, mely, sajnos, nem elszigetelten áll a hatóságok körében.

Tíz éve innár, hogy megindult a mozgalom a Nagy-Kanizsa—Alsó-Lendva—Regede közötti vasúti összeköttetés létesítése érdekében; az engedélyesek meglettek mindenek, a mit törvény és rendelet kötelező-gükké tesz, — az érdekeltsek pedig a legmészből menő aldozatok mellett a legkitartóbban küzd a vasut létesítése érdekében.

Mulasztás tehát sem egyiket, sem másikat nem terhel.

Ét évé már annak is, hogy járásunk érdekeltsege egy kérvényt nyújtott be Zalavármegye közgyűléséhez, a melyben meggyőzően csoportosította azokat az okokat, melyek a vasutnak mint közgazdasági és kulturális tényezőnek szükségességét kimutatják.

Kimutatta a kérvény azt, hogy a vasut mielőbbi kiépítése egyenesen eltekérdeése e vidékeknek!

Azóta történt is valami: elvi kijelentés, a mi azonban a vasut kiépítésére nem elegendő, bár ez a kijelentés még két ízben ismételve lett!

Nem elég még az sem, hogy a közgyűlés 1898. évi szeptember hó 26-án kimondotta, hogy a vasut megépítésére fordítandó összeg vagy a vármegye adóssághalmozat konvertálásán után fennmaradó összegből vagy pedig egy újabban felveendő kölcsönből folyósítsák.

TÁRCSA.

Szeretnékné messze szállni.

Szeretné messze, messze szállni,
 Lenariz azt a földi part,
 Hof esendes völgy öre hajlik
 Ez elborozni egy bolt . . .

Hoi borostyán lombja süttog,
 Hogy idén szőlőben így az árny
 És hold-sugaros éjnek álmod
 Virraszt szedlén a magán.

Ót állának a néma eszenlőn,
 Kitárva, titkon üdvömet,
 Hogy edes, kínos fájdalommal
 Szívem, csak tegedet szeret.

S álmodnám azt a holdog álmod,
 Hogy ott te engem fölkeressz,
 S egy igaz szóra nyílik ajkaid,
 Halkán, susogva, hogy szeretés!

Korányi Berta.

100,000 ft.

— Az „Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tárcája —
 Írta: BAVARDEUR.

A mama szíve és így a kis lány keze meg volt nyerve és a legboldogabb halandó valék, nemcsak Marozsogon, de az egész vármegye határában, talán még azon is túl, e körök világán.
 Ah, de szer bosszant, hogy így ajtóstud rohanok be a házba, mintha egy dühös Szylok vol-

nek, tehát éppen tempa! Na vágom és benutantom magam: nevelő Dapu Gergely sgródekkelkínnyvezetőségű kecskegietelt, ideiglenesen telekénylyvetelt szerkesztéssel megbízott, vizsgára készülő lapidias vagyok a marozsogói királyi jászársógnál. Kezelvek uraim és hölgyeim, hogy szép carriere-rendez hízott véremes reményem egyszerű vakonlóságturashoz hasonlított boldogságon csúszdonságtól mentelt, midőn a mama, a drága dedeés mama privva, mint egy 16 estendős aratlan leány, beherve, mint egy szereimet való gimnázista elarulta nekem az edes titkot, hogy tál az anygyl, bálidos Ida engem szeret, és erősen ritkáló hajjam, kisse rótt hajszarom dűzaráz csak engem buogóitán és ezért az egész házban elvont el velem rúgva a nagygyó álman nem tippen teljes, nem éppen káias feleslegű kényeren.

Istenemre mondom az Uristen teremtményeinek ékeségei, a föld koronái, a mamák, az óvilág minden bölcsességét, a középkor fényes idealsimát, a jelen minden gyakorlati szellemét egyesítik magukban, mint valami gyújtó bázisok, hova lett volna az eni véles boldogságom, ha a mama bölcsessege kezében nem adja Arelina falkán, mely eljött erzeimem labirintusából ki szorongatokat, hova lett volna az en boldogságom, ha fő nem felezi felve rejteteit, eszemny szerelmemet és ha oly meggyőzően elem nem tarja a napi háztartás merleget, melyben elősorolja a szivcsokos dobogót a jrdmíté kesig minden költővel, be nem hízott, hogy 45 ft hány gázsimólóit kellen, sőt, midőn a kedves mamám nem húghatjuk, mintegy Napolont úgy-e szep bálondat est a toe profitorizant) egyedül, számkivetésim, harnacsakn is szepen megöleltem. Igaz, le fog mondani kelteni egy néhány költséges kedvelésenről, a belföldi cigarettáról, a vasárnapi karambólról, a tisztított gúzterokról, fehérvagyakkendőről, de meg-

nyalváltással előmozdítani, nem pedig az egygy vállalat sikerével a másik vállalat károsodását előidézeni.

Az az összeg, melyet a törvény és rendelet követel vasutunk részére egyekben jegyezve van úgy, hogy ha a vármegye által elvett már három ízben megszavazott kilométerenkinti 3000 frtnyi hozzájárulás folyósítatnak, a vasut a legrovidebb idő alatt kiépílné a s a vidék régi ólaja végre teljesülne.

Lendva, Letenye. Bellaténz vidéke fizeti a vasúti pótdólt a zalavölgyi, Ukk—csáskorvályi, Tapolca—Sümeg—balaton-szt.-gyöngyöi vasutak után, méltányos már ez ököb is, hogy vidékünk kapjon vasutat s végre megszűnjön vármegyéink óstolosa gyermeke lenni.

Hogy mik azok az anyagi előnyök, melyeket ez a vasut biztosítana meg, — azt részletezni ezúttal nem akarjuk; csak egy igen fontos körülményt utalunk, hogy vidékünk szőlőkonstruálása egyesen ezen vasutól függ.

Videkünk első sorban bortermelő vidék s hogy mit jelent a szőlők rekonstruálása ilyen vidéken, azt felesleges tárgyalni. Vasvármegye belátta ezen vasut fontosságát és minden nehézség nélkül megszavazta a reá eső összeget és most tisztán Zalavármegyen működik, hogy az érdekeltsegek általa szükség-szerű és jogosnak elismert vállalkozás s illetve kérvénye mielőbb teljesültesk.

A közlgy s a vármegye java iránt élenken érdekeltök közönség igazságérzetében, a megyei törvényhatóság elen elők férfiak lelkesedésében és erélyében bízza azt hiszszük, hogy végre valahára az ige testté válik.

dr. K.

serényem vele legszentebb érzelmeimet, ha ezt csak álmodnánk is nevezném én erte.

A boldogság annyira elkáhitott, hogy csak ezután kezdtem eszemtel, hol van ó, hol van vágyam ábrándja, vagy ábrándjaim vagyis, Ida, hadd hallom az ó ajkairól a boldogto igent, hadd hallom az ó ajkairól azt az esztendő, bírós hangot, melyet szedlén — bár istentől, jambor szőlők vállalossan neveltek — algha szolgált Szent Dávid hártaja.

Ida — Ida behagte a mamát, csak várjon edes Dapu ur én előkeresem, majd előbb előkezitem a boldogságja.

De nem, az én vágyaimnak selymszárnya mött, ígygsványa lámaid; magam rohantam föl-levelem az én ól-erte, ott találtam az alkony általansó homályban a kis kerben, sirtí orgona bokok lázóit, egyedül megjövete, mint egy áldozott galambot.

Ida, Ida, hangzott megöztünk a kedves mama hangja, melyet, legyen diszreterre mondvá, egy lovszeresétt ékmondendózatból volna.

— De mama, — süttoga inkább, mint mondá Ida, egész meggyőzően.

Ne féljen itt vagyok én, megvédem én — hangzott a bokok mögött egy hang, melynek élőlepet tulajdonosában a legutolsó gyerek is Kardos főhadnagyra ismert volna.

Szemközt állunk egymással, Istenemre én magam nem állam senkivel szemközt ez életben, jmbor lekerülő ember vagyok, tiszteltem hivatalbeli fölledőháimát, szívesen lettem szívesem, és értem a trófat, de egyszerre dühös lettem, mint egy obstrukciós képviselő és kész lettem volna meg talán karamokolni is.

Mit keres itt ez az ember, miért veszi ki számból a szög, hogy meri magát aram védelemzőnek fölteni.

Béke.

— A kereskedők érdekei szempontjából. —
A kereskedő elemek szemfelte háborúnak nem bíratták, de legközelebb lehetnek a helybeli kárelvők, melyek nem hogy szállításiok nyújtásának alkalmai, hanem a forgalmat mind-képpőltsen nélkül korlátozják, bizonytalan helyzetet teremtenek; megbiztatják a vállalkozás hajlamot, különösen pedig megzavallják oly hasznos törvényhozási alkotások létesítését, melyekbe a kereskedőelemnek szüksége van s melyeket a folytonos haladás és fejlődés igényel.

Ilyen helybeli helyzetet zavarja le Magyarországon a múlt év végén és a jelen év elején, melynek kereskedők és iparosok szomorú és kiválhatt neozó voltak. A nagy esapáhöz, mely egy rossz és egy gyenge termés-öz vánk zudult, hozzájárultak a helybeli ki-üzatok s nem-ár-öz kiérzéssel állottunk szemben, mely nem-ár-öz a haladás megakasztásával, de a mulhatban pedig sikerrel elmozdított és fejeztetett. Hogy mi idező-e volt az általán állapotot, nem kutajánk; a kereskedők nem önzök meződ politikát s ebbe mi öök belevinni nem is szándószunk. Fajtot borított tehát a történelen eke gazdaságjaira, mert meg van az **újhatott béke**; vigasztaló kiállítások tárnának elénk s a jövendő kárpótást iger a múlt vesztéseiről.

A Banff-kereskedők visszaléptek, a korona Szó Kálmánt bíza meg az új kabinet megalkotásával, a pártok leraktak fejezereket. Tehát beke van s az új kormány ennek fejében kezdhét a munkához. A személyek tekintetében új kormányról tárgy beszélhetünk, mivel csak két-árnyal miniszteri ábrca eszél gazdát, a főbb megmarad a régi kezében. A személyváltászás első sorában azonban épp a kereskedők érdekei, most **Dániel Ernő** megíralt tárcájával s székelt **Hegedűs Sándor** foglaltá el. Nem ismeretlen ez a név: nagyjelenségtől penzúgyi és közgazdasági kérdések eldöntése alkalmával az országgyűlési tudóstársaság rovatában gyakran hallottuk Hegedűs Sándor név hangzóját, aki majd mint előadó, majd mint szónok élés előreléte és nagy gyakorlatilassagjal kárpótálta a kereskedők az általi közértesítés és más honypolitikai ügyek tönktelegében. (Ilyen ember veszi tehát kezébe kereskedelmi és ipar ügyek intézését, aki egyéző hosszú sorsát a közgazdasági életünk egyik irányadó vezetéseirőlje volt s aki emelőlgyra a magyar kereskedelem helyzetét, hiányait, fejlődésének eszközeit és módját igen jól ismeri.)

— Az új miniszter egyéni tulajdonságairól beszélni azonban meg korai, de nem korai az új kormányról várható működési irányt vözoálni, melynek jellegét és behatáraltat **Szó Kálmán**, az új miniszterelnök adja meg. A legbizarrabbak, a leggyakorlatiasabb gondolkodású államférfiak egyike fogja kezelni az ő személyében a kormányrendet, és aki oly önzéltelen annyit tett a béke helyre-

állításá érdekében, mint Szó Kálmán, az bizonyosan fel is fogja használni a béket árny. Hogy az elvezetgetélt időért a nemzet közt kárpótált ügyer. Mi ezt várjuk tőle és kormányától s hiszünk, eszáloni nem is fogunk. Szó Kálmán már egy ideje, mint penzúgyminiszter majdnem kimozdult az országot a délelti kezeiről s nem rajta múlt, hogy egészen ki nem emelje, most pedig azt várjuk tőle, hogy megindítsa és sikerrel megindítsa tegye képesse a megalkáli állami gépezetet, mely oly **hosszu időn át semmit sem produkált**.

Az Ausztrával való provizórikus kiegyezés már Ausztrála van, de nem tartott eddig semmi az 1903-ban lejáró kereskedelmi szerződésök újolt való megújításának előkészítése érdekében. Ezt a munkát, melyben Magyarország már két, Ausztrálán egy év óta dolgozunk, nem szabad tovább halogatni. De az Ausztrával való kiegyezés is csak rövid életűnek van tervezve, tehát itt is nagy munka vár ránk; vagy egy általán, eddönkeinkkel vértelen megföldöz vámszétvesztés, vagy az önálló vánterület előkészítésének munkája. Más fontos feladatok is szünetre lépnék előtérni: a **kereskedelmi és esztergonyi reformjára, hiteltörvényeinknek a kereskedelmi forgalom érdekében való összehangba hozásán, a hitbiztosítási törvény, a cheques-törvény, a kereskedelmi- és iparkamrák reformja, a kártell-ügy, az adó-reform** vagy munkájai, a valutarendezés, a vándoripar és házias szabályozása, vízi utának kiegészítése s sok más, a kereskedelem és ipar érdekében vég harogtatott, sokszó eladott térdő vár arra, hogy a béke korszakában vegyere elfektáltsassanak.

Hogy a béke korszaka a személyesen társadalmi erőket is életre fogja ébresztetni, abban nem kételkedünk. Csak lássuk, hogy a kormány és a törvényhozás dolgok, dolgozni fogunk mi is és vállaltuk ezedek ügyeinkéink majd megmozdítását, amez idősök erőmelet, melyeket közgazdasági, jogelrendés, esztergonyi hangzóztattak. A **Lapozó-Érdelkek** főleg a társadalmi ügyek s az életvitelünk, számos intézményt kell létesítenünk a kereskedelmi hitelt és egyéb érdekek szolgálatára. Most már eljön ennek is az általán ideje és ezért üdvözöljük a béket, mint a **munka és eszélves** korszakát.

M. K. L.

Városi ügyek.

Alsó-Lendva nagyközség ezennél küldött teszi, miszerint a soproni kereskedelmi és iparkamrára tagjai választó kereskedők és iparosok általánított megvögyözte a városi jezezői iródtalán az esztelges felszólalások megjelölése mellett f. évi március hó 8-ig bejárólók közszemlére küteve van.

Megvan, meg lesz szultója egy benső hang, egy hatalmas dobant a szíven.
A fútráfikos boljta előtt álltam, hatalmas nagy kivilágított hiedelmény meredl rém:

Ma az utolsó nap!
Holnap már húzás!
Főnyeremény:
100,000 forint
Egy sorsjegy ára 2 frt.

Borohalmi, megvásárolni egyet csak egy pillanattal müve volt; a trafikos kisasszony a szokottal is jobban mosolygott rém, jó jel, emek létje teirme már a nagy urat, a vagonos embert látja benne.

Kisfietem az utcazár, minden ember mosolygott rajtam, de én nem bírtam cölök, nem kúttam rákát, majd holnap! holnap lesz holnap a szánakozó mosolyokkal, majd megvásárolják aláztas hajlajongásokkal.

Eszerre sem voltam, Idéék házak előtt álltam, féltem nem is álltam, hanem egy kardhüvelyegbe bötölttem meg. A kariteszen belül egy nő sikolyt hallók, itt kivül pedig mellem egy hatalmas kököllet jött közelebb, szavakbeszél: durva hang ri-valt rém: „Nem látz csak!”

Talán már volt szörösem emelteni, hogy bekészerező jámbor ember vagyok, de most megis elfutott a mérég és nem is iparkodtam látoképesen hiteltalanságat bizonyítani, hanem szokottam egy meztelvi pillanattal mértem vég emberemet és sarkon fordultam, otthagytam.

Majd másképp lesz ez holnap, Iduska nem fog a sötét kulcsotlan lakni és nekem nem kell

HIREK.

— **Halalozás.** Bartha Lajos lendvai újfajlsni íjszant — mint a legújabból részvetelt erőltetünk — ismét súlyos sorozásos erió. Alig ragadta el tőle a halál szerzetét negyét s most, február 28-án övörre lehunytá szemeit 4 hónapig korában betegségén, Denesök. A köztisztelőstől ölt ferfi fajtálmúl emlylste az igaz részvétl ostanlan megvizhatkozás. Az a halál, hogy a halál sokat szenvedett deli gyermekere megváltás volt s hogy szerzetét del, hol a kgyelzés sors halatnál már nem érte, majdan viszlatlta. Abba fengien a kis ártatlan gyermek halat pora felett!

— **Zalavármegye** közigazgatási bizottságának felmérésében állván a felfüggetelt betértesztette jelentését, mely szerint oly nagy a tünitülés, hogy szamos iskolafeltöltés. Ikké igen eredmény mekélrt ki pályázatot. Erdőkes, mert szamos tanítette föl, hogy oly famió, a ki a magyar nyelvet oktathat nem bírja, az egész mezeiben csak egy van s ennek is csak a nagy famió-hányos költeltili nyugdíjazás. A közigazgatási előadó jelentése szerint a múlt év második felében a velosok állása általában kiegészült volt. Az állásbeszélgetés már nem volt kedves. A trachoma betegségeket keltezőse kezelt a mezeiben. Perlakban a trachoma elterjedésének körkört is van. A Győrös felől a becsigymiszterterjedés egy trachoma-körhának Alsó-Lendvára való felalótása iránt.

— **Baeth Lola** hangversenye, mely Nagy-Köztesén folyó hó 4-ze volt kúttive, a városban ur ikódtó túlléteza miatt folyó hó 11-ére hatasztalták.

— **Kaszinói közgyűlés Letenyei.** A letenyei Kaszinó február 26-án tartotta elő rendes közgyűlést. — Ezt megelőzte a rendkívüli díszgyűlés, mely alkalmával Gösz Geza előlé letenyei, jelenlegi országgyűlési képviselői főnökövel akadémikusok részt állt fesszöltek. Ezután egy általános elhatározás megvögyözte a napmiesi telelelésezés. — Dr. Geszpecz Kálmán ügyvel, kaszinói elnök, a díszisétlet megnyitotta s igen kellesz szavakkal emelkötött meg böök, kiralybeszámonyunkról. A szónoki fordulatokban gazdag beszéd nagy hatást költött. Az evi rendes közgyűlésen Dr. Geszpecz Kálmán kaszinói elnök, a lefolyót evró szavoltte. A Kaszinói országgyűlési közgyűlésben meghatalozta az 1900 fti esztelét. A tisztasági is megvögyözte, elnöknek Dr. Geszpecz Kálmán választották meg egyhangúan. Az útes végén Dr. Geszpecz Kálmán asszinoi elnöknek, Weszl Manó kaszinói megvárosítanak — mivel a királyne arczképek megvögyözték magyreszen az ő érdemük — jegegyelőit közzönetelt szavazták.

— **Új iskolázás Letenyei.** A letenyei rom. katli. iskolánál mint heten volt az iskolázás megvögyöztása.

Szeresése a mama közbelepett, egyszerűben elsimította a vesztéses felhököt.

— Kardos főhadnagy ur, házuk régi barátja, Daru ur, Ida völgyében, autatótt be egymással bennintek.

— Ah, Vörreth ur —
— Darru vagtam közebe.

— Mindegy az — folytatá — gratulálók, igazán gratulálók, magának és bübbös kis menyasszonyának is . . . és mintha megcsipte volna árkus állást.

— Ez kisé ismet fölmegsített, a kedves mama árkus állott eszerezte tisztelt. Bizalmaskodás, nagyuri szokás, szalonörökös, sügér föltömb és ön örendre a nagyuri szokás megismerésének és a nagyuri ismeretregnek, belenyugodtam.

— De én Iduska ajkáról akarnám hallani a boldogító ismet, szoltam.

— Ha a mama akárja, rebegte az anygal.

— Akárjja, hogye akarná, szólt a főhadnagy és én szépen megkötöltem vele, só! fölött éreztem iránta, hogy szíven ügyenkéi jól kellesz szoszólója lett.

— Ez volt a mi eljegyzésünk, közén beaköznyodott és én boldogan tettem hazra, hogy kesény szobamban almodjam tovább boldogságom folytatását.

— De a boldogság, amint tulajdonképen most megvögyözttem nem általán, inkább olyan, mint a látkó pezsgő, mely nagy és elképzelt az alint az ember szerelmét. Kínosított az utcazár, mint a nagyúr kavargó agyában a nagyúr egyéző meztelvi a természet, a nagyúr Ida, a nagyúr Napóleon, a kis Kardos főhadnagy, a szükvösöz doboz és a jardinettekés, minden legapróbb részlete annak az eseménynek, mely a telekkölgyvi betétszerkesztéssel megbizott díjnyokot, a föld legboldogabb halandójává teszi. A nagyuri szokások, a nagyuri ismeretek és istenem, mely boldogság volt, ha én az imádkozó Idát e körökbe, a fenyves szalonkoba bevezethetném.

éjidejen nagy fölkeresni élt. Csak az a kard, az a kardos nem fort szegte a fejübe, vigye el — uram böcsé! — az ördög azokat a nagyuri szokásokat. Alig hogy beleptem a paradi-eszomba, már itt a föld legvágytalanabb halandója, megnyerte a főnyereményt. Itt a kard, a kard, a kard, az evi viszont az én nem lehetetlen, a kedves mama mondta, hogy csak engem szerez és én vetkeznék, ha ketekkedni mernék szavában.

Nehéz telepölkés közzöt álltam el, hogy a legboldogabb reggel virányok. A fútráfikos maga ébesztelt föl mely általánok, a nap már volt a délelön: „Uram! Nagyságos Uram ebredjen föl, Ön a föld legvágytalanabb halandója, megnyerte a főnyereményt. Itt a kard, a kard, a kard, az evi nem lehetetlen, a kardos mama mondta, hogy csak engem szerez és én vetkeznék, ha ketekkedni mernék szavában.

— Idam, imadott Idam a sors azt akarta, hogy gazdagok legyünk, nézze mind magának adom . . .

— Igazán — sikoltá és mint a galamb rept a nyakamba, megölt, megcsokolt.

— Igazán — mondám boldogan — azt akarom, hogy a magám legyen, ne én a duszagdad ember vegyek el szegény leányt, hanem maga emelje föl magam!

Akkor Kardos főhadnagy van már kintünk, tápsolt Ida és odalérotl a főhadnagy nyakába.

— Tökfölkö, dörmögte a főhadnagy.

Szíven elszorult, erre már — fölebredtem. Keserves alom volt, de megtanultam, hogy nem hiszek többé sem asszonyhűségben, sem főnyereményben.

— Kegyelmes Ploz Sándor igazságügyminiszter uram, legyen az az első közgyűlési, hogy helyezzen el engem Marszaggórt!

— **Alsó-Lendva Hosszfallu ipartestület 1898. évi számadása a következők voltak:** levelei 140 ft 02 kr., kiadás 78 ft 17 kr., tiszta jövedelem 70 forint 85 kr. Az ipartestület összes vagyonra 82 ft 38 kr.

— **Érdőgész.** Kerkó Szent-Mihályfa község határában lévő sárdi tiszgárdi erdőben folyó egy fedtárú 16-an deltatban tíz 1-moldi, mely 155 kat. holdnyi területet érhő elhanyagolt; a köz érdekből 4000 forint. A tíz ügy keletkezett, hogy erdőt műköss az erdőőr felügyelete alatt hulladékganygok etteket, miközben a tíz az erdő sírú és száraz fűvelé csoport, a hó elő gromszá-gerjed, hogy esőháman az egész erdőterület lángok legnagyob részét ostromolták s az ezekben előidült 40 000 frtra tehető. A vizsgálobró másnap a helyszínen az elonyoztatás megindította. Hogy ki terhel a felelősség, az meg nem állapítható meg.

— **Szerencselenség házipétesnél.** Belatincon Weisz Béla kereskedő emeletes hazának egyik közpösi falának kivételén dolgoztak a kőművesek, de oly szerencselétlenül, hogy folyó hó 1-m a ház összedől s romjai alá temeték két munkást. A padlószőnyeg a helyhelyeségen rakították az erők legnagyob részét ostromolták s az ezekben előidült 40 000 frtra tehető. A vizsgálobró másnap a helyszínen az elonyoztatás megindította. Hogy ki terhel a felelősség, az meg nem állapítható meg.

— **A hivatalos lapok.** A vallás-és közoktatási miniszter Erczy János, galissai alnád, testvérei helyett az új. Fekete-Nemethy Ilona okleveles tanítóné lett a galissai alnád elemi iskolához rendes tanítónője nevezte ki.

— **Halraajelt gyermek.** Deszó Lidi kaplocsi lakos özvegy családjának 5 éves fiatal gyermeke múlt hó 22-én délelőtt az utca közepén játszadozott, miközben a postaköcsi sebosen hajtva közelebe érte, a gyalogjáró járművel ütközött meg, mely ott messze félre dobta a 6 mikor onnan felvetek halott volt. Az orvosi vizsgálat kiderítette, hogy külső sérülés a gyermeknek nincs, mert is a nép azt mondja, hogy az jtdesség ölte meg.

— **Az osztr. Elemi Biztosító Részvényársaság,** mely Böcsben 1897-ben magyarországi által 4 millió korona kölcsön felvételével alakították, a múlt évben Magyarországra is kiterjesztette és Osztr. Elemi Biztosító Részvényársaság Magyarországi Főkegyszervezésé” czeg által Budapestén (V., Saszteh utca 14.) képviselőket küldött, melynek tagjai Dr. Matkókovits Sándor ur val. bels. titk., tanácsos, a társaság igazgató tanácsosa sibi, és Scheytzen Henrik ur. Az új képviselőket miközben megválasztották a biztosítónak igazgatójának igazgatói cefitáljára. A társaság hívatásának terjára, hogy az a g.zdak özvegy, mint a gyárak, iparosok és kereskedők érdekeit a biztosítás terén a lehető legjobbatossában előfelköljárja, mint úgy mersekkelt újak kész-bá-ával, mint a károk felvetelénél szem előtt tartandó kifogástalan mellányosszaggal annak is inkább előnyben volt, mint hogy a társaság a területén már a biztosítók általánosan szemben semmiféle kötelezettségben áll.

— **Strazsbátók próbjája.** Folyó évi február 21-én jarasunk egyik nagyob községében az éj-jői örök nehé szolgálatukba befelelőnk bertekek egyik kis erőstörőre a koremszám. Később egy községben szintén abból a koremszám vetődött. Valami félreértés tündatott az örök és a vendég között, de tényleg az örök visszatérő strazsbátók használatosságát a vendég általánosan kípórtak; azt mondják, a próba teljesen sikerült.

— **Országos vasárk vidékünkön.** Márcziusban. A-Lendva 9-én. Kottorban 9-én. Nedelizen 10-én. Zala-Szt-Grothlon 12-én. Legradon 12-én. Böcsében 19-én. Baksán 19-én. Zirczen 19-én. Itakcsán 20-án. Tiszvárcsán 20-án.

— **Strido.** Iroda árhelyezés veres vereséssel. A stridói körjegyzőség közegét meg 1898. évi nyarán, a jarási fogszolgábor meghagyására, a régi közgösi iskola-épületet nagy szóbas jögzöi iroda és anyakönyvi helyiségül átalakították, nem kímélve anyagi áldozatokkal. A jarási fogszolgábor személyesen hagyta meg többször a körjegyzőség, hogy a saját épületben levő egy szóbas irodát szállítsák át a kenyévszén helyiségébe. A körjegyzőség mindannyiszor egyhangúlag a felbőró rendelettel. Február hó 27-én aljegyző választás alkalmával az összes képviselőtűtékek előtt újból elmondta a fogszolgábor az előjárásokkal, hogy az irodát márczius hó 1-én átállítsa. A községőiro és előjárók márczius 1-én deltan munkásokkal meg is jelentek, de utjaktál nála nekik a jögzöi és ir-

nokja. A munkások a bíró parancsára erővel akartak a butort kihordani. Ekkor a jögzöi írókajegy egyetemben dulakodást kezdett, a munkások kitaszálása és fölé-ere az udvaron dolgozó naprásmunkások te belekerekedtek a veresésköcsbe, miközben egy utzárt és egy padot összeköcsölték. — A jögzöi munkások pedig nehány napoztatás veresre szöcsötek.

Az alsó-lendvai főbírnökség volt pénz-tartós-laka azonnal kiadó; közpösi feltevételek a főbírnökség körzétében iródlójában tudhatók meg.

OSARNOK.

Pilátus.

— Történeli beszély díshelyben. —

írta: E. Derzavics Kálmán.

(Folytatás).

„Amica!” — mondá a beszédet megkezdve — egyelőre sokat írá ide hozzatok, én rozgat fogok, te aligha tényleg eside anyádnak végső akaratát.”

„Isten engem úgy segítjen, hogy teje iteni fogom!” — válaszola a leány határozott hangon. „A múlt hetén is ezen korbten ott ana te-rebelység körtéle által hosszasan beszédet el véle” — folytatta Zágor Imre — s a katalózik láttam, hogy kezd felvonnászni az ő kezében volt.”

„de zombózik az a hír is száryra kell a faluban, hogy Semsey azon legire számyra felelősség kert teged s te es apád igent mondottok neki!”

„Éz mind hazugság és rágalm!” — kiátá Amica megsértődve. — „Pilátus a nevé az onom ferfiumak s az Semseynek csöfös; igaz, hogy Semsey kérte apamát, hogy Pilátust azzalól tizedel ki én rozg s Pilátus is nyilatkozott akkor, midőn ott a nagy kőrefala által velen láttad, de én kiterőleg választottam neki, azt mondtam, hogy husz éves korom beödelése előtt nincsz számdokon a ferjhezmenetelő gondolni s ha akkor jelentősközi fog, majd akkor határozok...”

„Hatalha!” — nevelték gunyosan Zágor — „lelő a jótételezés megis hazugság tizedel ki meli? szép szöcsög ez, hanna a szöcsök s kedök es edes anyád utolsó szöcsök kutyába sem veszed!”

„Imre ne serteseg!” — kiátá Amica könyözve — „ez nem edemlen tizedel, én nem lehetök oly durva, hogy Pilátust azzalól elutasítsam, mert édes apám is azt tanúsította, hogy Pilátus elutasítását óvatosan közzé eszedeljen meg, hogy azzal Szöcsök megöröszni ne érözze magát.”

„Nem hiszek én többé neked!” — mondá Amica. — „Majd elváltok, hogy kinek lesz igazta!” — válaszola Amica.

„Olyan a szöved, mint a napraforgó virág!” — mondá gunyosan Zágor — „arra fordul, a merre szebb nap süt!”

„Halk szöcsögés, majd elváltok, hogy ki marad egyháshoz há, te-e vagy én?” — válaszola a leány.

„Hát Amica mond, igazam há maradsz hozam? igazán enyem lesse?” — kérde Zágor, Amica jobb kedve keblere szöcsita s annak melyen a szemébe nézve.

„Édes anyam végső akaratát szem előttöl!” — mondá Amica dühötösen — „én a tud leszek, aztán haragzó areztál Zágoromk keblere hajta.”

KÖZGAZDASÁG.

Egy jövedelmező növénytermelési ág.

„Sokszor megénekelte igazam az, hogy a magyar gazda helytete nem a legirőnyesez indóllók, sőt többök mondának: annyiszor ismételték, hogy ezt a kerdőket fejezték meg nem edemes s ha megis ezzel az igazmondással kezdők el alábbi bírók értekeszönek, tessék azert, mert abban egy oly tanácsot nyújtunk gazdáinknak, mely megzövelésere melő má csak azert is, hogy annak kötevelésével nem egy gazda segített nekünk nyomorúságos helyzetben. A funtagtermelősről akkor egyet-mást elmondand, tehát a növénytermelés egy oly ágáról, mely nálunk nem igen ismeretes.

Tudjuk jól, hogy valahányszor egy szép pázsitot vagy jó kaszálót akarunk letesíteni, az ehhez szükséges magvak kiválasztásával mindig meggyőzők a bajuk, mert vagy nem tudunk egyáltalán fúmagot beszerezni, vagy ha tudunk is, az oly rossz minőségű, hogy elvetése alig eredményes.

Magtelerköndök ugyanis fúmagzöcsögleteket jörezest külföldről felek, már pedig ez maga a melyert oly rengeteg pontot kell kiadnunk, a legtöbb esetben úgy jó mibőlzánk, hogy legjobb volna — úgy a mint a föld visszaküldeni; nem egyelő az, silyly. E tekinteten, osztrákopolon magvak jögtüteményeire, mely csak arra való, hogy a kereskedők s azed tonog ineg az erette bírába kidobott pénzszel.

Hogy minő magvak karosodást szenved a gazda ily magvak vásárlásával arra nevez felelet csak az adhat, ki már egyszer megpróbálta. Nem hangsúlyozható tehát elége, hogy a gazda a kaszáló letesítéséhez szükséges vetőmagyára maga a termelő; igaz ugyan, hogy a magvak minőségét a föld állhat meg e támasz, de legjobbire az pedig legjobban azokra, melyek a mi viszonyaink között legjobban diszkenek, mint pl. az evelő és olasz vadrépa, a közönséges uralvay francia perje, a réti perje, a réti komocsi és esetapszait, a csomós erdei sibi, minden nehézség nélkül keresztülvittet.

A szabályok, melyek e tekintetben figyelembe vevendők, a következők: a vetőmagyok a termelésre megfelelő jömnözösz, kedvező fizikai tulajdonságokkal bíró talajt, olyant, mely a jömnözöt teljesen meg, mely jó kulturáilapban, jömnözöroében van.

Különösen fontos a jömnöztemezés, mert a fúmagtölő nagyban hajos az apró jömagok elta-volttáira; ép azért a fúmagtölés előt. bemenyelt oly nagygy kepezze, mely a talajt jömnözöroesen hajosá vizzsa pl. mely kapás növény, így tovább bí kelők, hogy ne szenvedjen a talaj annyit növény tápanyagokban.

Ezt elrendő, az előveteményt alá állítólagy adnak, a fúmagvak vetését megelőzőleg pedig nitrogén és foszforos tartalmú trágyákat. A talaj legyén gondosan előkészítve aként, hogy a jömgay csirvával táro növényeknek semmi rög sem álljon utjában.

A vetést sorbavetőgappellel, lehetőleg széles sávta-válvayt egy eszközökkel, hogy a jömnözás előzetesül szükséges előkészítésnek könyvly legyen. A kiserőlt öltés apolásra nagy gonddal fordítandó s álljon ellen apolás a szükséges fúgalás, boronálás, hengerezés és különösen gyökori jögmoláshob. Az aratás idejének megválasztása a legnehézsébb feladat, mert legjobbire nem egy időben következke be az éres. Leghelyesebb akkor aratni, ha a legvak legnagyobb részének magvai az u. n. sárga, vagy vasszereben vannak, mert ha előbb aratják, a magvak apolásra nagy gonddal fordítandó marad, ha pedig később, akkor a jva érett mag meg az aratás előtt, de legálább az aratások a sarló, vagy kasza munkájá alatt elperge. Az aratás után a fűvet marokba szövedő szárytjuk, hogy felesleges vizeztartalmát elvisszete, azután kis kevelök kötyük s utóeresének tesszük ki. Kedvező időjárás mellett ezután utóeresé nehány nap alatt következke meg, melyor is a fúvet jögyasztó szöcsök rakva, a türelőtől elvittejük és hazakötjük.

A csöpest hadaróval vegezven, a nyert magot szeleto rozson megzöcsítjük, hogy azzal az üres, leles szemek, továbbá a töreket és polyvát elta-voltsuk.

A kiserőpelt lehetőleg száraz, szeles helyen kell eltarítani.

A műzisz ellen. A kereskedelmi kamarák egy-másután által foglalnak annellett, hogy műziszert közgöles megzöcsölés mellett legyen szabad árúta becsatlásni. A szögedi és györi kamarák után most a miskolci kamara intézte ez ügyben feliratot a kereskedelmi miniszter.

Az asió a vámfizetésnél. márczius 20 százelekben állapították meg.

Magyar vallyar az osztrák kereskedelem szöcsátában. A magyar mezőgazdák szöcsvetekete körvelettel íntez a szöcsátelölközhöz, melyben azokat a szöcsveteket által forgalombba hozott auszgizi rezgölöz beszerzésere bizáttja, mivel — agymond — a perono-zsara vilkóka elleni védekezés — fejti mulhatatlanul a hazai mezőgazdák. A körvelet az megdja, hogy a termékek ne engedjék magukat eszeket alkümbözött miatt az auszgizi gyártmány használatától elidegeníteni, ami természetesen az oleőbb magyar rezgölöznek szöcs. Ehhez nem kell kommentír.

Jeggyár. Nagy-Kanizsán is megpendítették a jeggyár letesítésének eszméjét. Ott úgy velik a kerdés megoldását, hogy a kanizsai és a közeli környök fogyasztók, a mészörosok, bentesek, vendökök, kávesök, cukrizások és maganfogyasztók együttesen öptenek a gyáral. A gyár felállításához 100 000 frt szükségesletnek.

Cokoládé és czukorka-kartell. Szomoru jelen az időnek, hogy már ez is van. Prágából jelek, hogy az osztrák-magyar csokoládé és czukorkagyárosok közpöti egyesülete alakított letesített.

